

Pastoor Theo Lamers tot deken benoemd

Bijna tegelijk met de benoeming van de nieuwe bisschop werd ook bekend dat pastoor Theo Lamers tot deken is benoemd. Sinds het vertrek van deken Kerssemakers, ook pastoor van St Anthonis, was deze taak vacant. Wij feliciteren hem met deze benoeming en wensen hem wijsheid toe voor deze extra taak.

Tijdens de afscheidsviering in Uden heeft Piet Vermeeren gesproken. Hieronder nemen we zijn tekst grotendeels over als "In Memoriam"

“Nog geen week tevoren zagen we Wil op de Cuijkse Markt aan de viskraam staan en we zeiden tegen elkaar: gelukkig, ook Wil maakt het kennelijk goed.

Maar Wil zelf wist wel beter: hij speelde in blessuretijd en hij voelde dat het einde in zicht was. Op het bureau in zijn kamertje legde hij de tekst klaar, die Jellie en Claudia vonden om boven de rouwbrief te zetten.

Wil was geen harde schreeuwer maar hij heeft in ons kleine dorp zijn sporen duidelijk nagelaten.

Zo'n dertig jaar geleden kwamen Wil en Jellie en Claudia vanuit Cuijk naar de Hostert in Linden. Zij vonden er een thuis en máákten er een thuis.

Wil was destijds leraar en directeur aan het openbaar basisonderwijs in Cuijk.

Maar in de loop der jaren ondernam hij daarbij steeds weer activiteiten in het Lindense dorpsleven, en dat op allerlei gebied.

Dat ging door na zijn pensioen en ook toen hij, en even later Jellie, ernstig ziek werden met de diagnose kanker.

Twintig jaar eerder bij hun zilveren bruiloft maakte Claudia de prachtige tekening met de twee violen. U heeft hem gevonden op de rouwkaart en in de tekening zit symboliek. Het gaat om twee verschillende instrumenten, die in harmonie samen klinken. Er staat muziek op papier, maar ze konden ieder ook goed improviseren. En toen ineens ziekte op hun weg kwam, kwam hen dat goed van pas. Dat is nu zes jaar geleden: zij waren toen precies 45 jaar getrouwd !

Ik zei het al: Wil was in ons dorp actief op allerlei gebied.

Zoals meer leden had hij eerder nog nooit een muziekinstrument bespeeld, maar vanaf de oprichting van de carnavalskapel Gans dur Nève, blies Wil zijn partij mee op de saxofoon.

En hij was een van de organisatoren van de succesvolle bridgedrive, die door Gans dur Nève jaarlijks wordt georganiseerd om de kas te spekken.

Ook op sportgebied deed Wil mee.

Hij speelde lang mee op de volleybalavond in De Burcht en hij was vele jaren actief bij de opzet van de Kraaijenbergse Plassenloop.

Een paar keer is hij met succes Sinterklaas geweest voor onze dorpsjeugd, maar hij weigerde pertinent om daarvoor op een paard te gaan zitten.

Hij had daar in Spanje slechte ervaring mee gehad, toen het paard onder hem op hol sloeg.

Wil werd verder voorzitter van ons dorpshuis De Burcht

en zorgde bovendien met Han Maassen voor de Lindense website.

Door zijn ziekte werd het allemaal geleidelijk aan wel steeds minder, maar hij bleef alles in het dorp met zorg en aandacht volgen.

Herinneringen zijn vaak te mooi om waar te zijn.....

Maar we hebben er veel, mooi en waar !

73 jaar is tegenwoordig niet oud.

Maar Wil heeft zijn dodelijke ziekte aanvaard als horend bij zijn leven.

Hij was dankbaar dat hij ondanks alles zelfstandig kon blijven, eigen baas.

En wij zijn dankbaar voor wat hij ons heeft gebracht

en dat hij afgelopen dinsdagnacht rustig is ingeslapen.

Wij stammen uit de christelijke traditie,
waarin een man centraal staat die ook te jong moest sterven,
die veel goeds teweeg had gebracht
en die nog niet gemist kon worden.

In deze weken gedenken wij het sterven van Jezus Christus.

Maar wij geloven ook dat het goede niet verloren gaat, ook goede mensen niet. Wil Willemsen hoort
zonder enige twijfel bij hen.

Wij mogen de hoop koesteren dat God het nu ook voor Wil Pasen laat worden.

Beste Jellie, Claudia en Kees, Quirien en Zara, verdere familieleden en u allemaal, laat dat ons sterkte
en troost bieden,

bij alle herinneringen en bij alle dankbaarheid in ons hart.

Beste Wil, bedankt, rust nu in vrede - à Dieu ! “

